

Ausztria-Magyarország, Németország ellen
ségeinek mondandó ugyanazt. Hát ha úgy
tetszik . . .

És egymást fedezve sorompóba állt k
a két hős. Nagyszerű allegoriat jelenet egy
teremtő festői esztétikája!

Igy áll ma Ausztria-Magyarország és
Németország a fegyverkezéssel és csapat
összevonásokkal fenyegető hatalmak előtt,
melyek egy pillanatra bizonytalanná fogognak
bökenni a vas mellől: de csak egy pilla-
natra.

Nem az ezár. — az orosz akciópárt
van itt tisztában helyzetével, mely a cázá-
kárja megbuktatni és viszi magával mint
kiszemelt áldozatát. Ez a párt nem a csata-
térre akar győzni, hanem a politikában s
Külcspolitika szövetségeinek fegyvereivel
akarja megőrizni az orosz abszolút uralom
falankszáit, József és előttről más terv itten
nem lehet.

Lehetne szerezése, lehetne véletlenség,
lehetne beláthatatlan Isten csodája, hogy az
orosz fegyverek valami újabb kiadásu orle-
anski széllel az előkés diadalokat arathas-
sanak, de a jőző és számitása szerint, ez
semmi valószínűséggel nem bír. Igaz, ha-
talmatlan az orosz birodalom, és számitasok
hozza Franciaországot, mely szintén hatal-
mas. sőt tegyük fel, hogy a két hatalom
képes volna megmérkőzni a középeurópai
szövetséggel, de nem lehet arra eszt, hogy
a szövetségi vereségét Anglia szehredugott
kezével nézhesse, de még Törökország
sem, mert akkor Indiával és Konstantiná-
polyval is leszámitolnak. Oly európai érde-
kek állnak egy esztételes orosz-francia
győzelemmel szemben, melyek sokkal na-
gyobbak, mintsem hogy ama két hatalom
áttörhessen rajtuk. És hogy ezt Oroszország
érthetésebe nem látna, nem lehet azt
elképzelni.

Lázításokra számitanak, lovasszázadok
tengeráradásával akariák Galiciát elözö-
nelni? Mese az; az ezeregyezsakába való,
de talán jó arra, hogy az orosz nép
őbuzalmát a háboru eszméjével kibékít-
sék, míg a orosz futszakikus arra,
hogy a percekben 15 — 20 atlós s 1500 —
2000 lépésre hordó Manicheerekkel leszá-
moltjon. Szóval, az oroszok háboru lázát nem
lehet megőrizni másképpen, csak úgy, ha
felteszszük róluk, hogy inkább számitanak
versségre mint diadalra, s hogy mindkét
esetűségegel szemben kész a tervek: de
legkivált a vereséggel szemben.

Ez a mi kombinációink, s a mai ese-
ményekkel szemben nem kombinálhatunk
másképpen, annál inkább nem, mert ime a
szövetségi szerződés közlése is kombi-
nációk mellett szól. A közlés nem azért tör-
tén, hogy a szövetség a cázar tudomására
hozzasék, hanem azért, hogy az orosz há-
boru párt felvilágosítsa meg általa. A min-
denható cázar birodalmában? Hogyan? Hát
más ur is van már ott a ezaron kívül? Ez
a kérdés merül fel mindenki előtt, és ez a
kérdés, melyre nem fog tudni megfelelni
Bismarck sem, Bismarck és Tisza, egyen-
lően hirdethetik a cázar békés szándékait,
de vajjon az a másik ur, ki miatt a szö-
vetségi szerződés közölve lett?

Tebát várjunk tavaszig!

G. B.

Még a negyedikigleni rokonsággal sem
csznek kivétel, de sőt még az anyó-
csokot is tisztelik és becsü-
lik de nagyon nehéz az éhség és nyomort
távol tartani, noha oly olcsón kapnak
mindent, hogy az európaiak azért a pénz-
ért éhen halálnak.

Egy márék rizs elég az éhségük osilla-
pítására s egy rupa, bármily kevés is ne-
lknek, egy heti bőségét ellátást szerez ne-
kik. Minden vasárnap este kóstoztatnak
nék, a mit gyűjtöttek, egynehány rupát,
ócska ruhákat és sok megmaradt ételt gaz-
dag asztalukról. Így tettem már gondta-
lan vidám időmben s most Neville több-
ször kimentek a falura, az országutakra;
és ha a borzasztó nyomort láttam, nem gon-
doltam annyit saját helyzetemre; belátam,
hogy még messze, nagyon messze vagyok
attól, hogy a világ legszerezenesétebbje
legyek.

Perceival őrnagy nem rokonszenvezett
az én „koldusok iránti, különös érzelmeim-
mel.“ mint a hogy ő nevezte, nem félt
meg sértelmével és fölfogásával, durva ru-
hákak varri és a szegény bennszületteket
meglátogatni és őket segélyezni. Lovon, de
még inkább báiban oszálta az ő Noráját;
a társaság, a nagy világ, ez legyen a spha-
ra;ja; ezért akarta nálul vonni és mióta
tudta hogy mily kevéssé vagyódik a tisz-
teleire, annál inkább óhajította. A dolgot,
nagyon pikánsnak találta és el volt hatá-
rozva, engem az oltarhoz vezetni ha csa-
pán csak az ellenkezés daozára is. Emel-
let még meg volt az a titkos érzete, hogy
ha ő szabaddá tene, valamely más lov-
gias kérő szivesen elfogalná helyét. Nem
mondhatom, hogyon jutottak nekem az ilyen
dolgek tudomásomra, de időről időre eszembe
jutottak egyes szavak, tettek, pillantások,
melyek által tisztába jöttem.

Nem tudom, hogy a lelkiismeret okos-
ta-e, vagy hogy a rossz nyelvek autogéai
filhéle jutottak e, de nehány napig a futta-
zás után az őrnagy fáradhatatlan volt figyel-
mességeken — kikocsizott velem, eljött ve-

A háboruról.

— február 7.

Bismarck kolosszális politikai enunzia-
ciója foglalkoztatja a világot. Az a némileg
kérkedő, szinte dölyfös beszéd, mit a
vaskancellár tegnap tartott a német birod-
almi gyűlésen, — már ismeretes az „Ara-
di Közlöny“ olvasói előtt. Bő távirati ki-
vonatunk teljes képet adott e beszédéről,
mely mindenkre azt a benyomást tette,
hogy így, ilyen hangon s ilyen öntudato-
san: csak Bismarck beszélhet.

E beszéd óta Ausztria-Magyarország
Európa szemében újra kimagaslott egy
fajjal.

A történelmi nevezetességi ülésről
írják, hogy az tegnap pontban d. u. 1
órákor kezdődött. Már 11 óra tájban nagy
vult a tolongás a karzatokra D: nagyon
kevésen kaphattak már jegyet, mert azo-
kat napokkal ezelőtt lefoglalták. A nagy-
követek kivétel nélkül jelen voltak az
ülésen.

Az udvari páholyban Vilmos, Lipót
herceg és az oldenburgi herceg jelentek
meg. Bismarck herceg birodalmi gyű-
lés kancellár d. u. 1 óra 25 perc-
kor lépett az ülésre. A birodalmi
gyűlés épülete előtt egész a Wilhelmstras-
seig sűrű néptömeg állt, mely a birodalmi
kancellárt dörgő hurrah-kiáltásokkal fo-
gadta.

Bismarck hg. az ülés után gyalog
ment palotájába, ezrekre menő néptömeg
által kísérve, mely a kancellárt zajos hur-
rah kiáltásokkal üdvözölte rendőrség nem volt
képes a joduló tömegtől elgát vetni.
Bismarck hg. a legderültebb hangulatban
vult.

A beszéd egyik legérdekesebb passzá-
ját, még a következő részletekben ismer-
tetjük:

A lengyel felkelés alatt — ugymond
Bismarck, — egy reggel meglátogattak
Buchanan amerikai követ és Talleyrand
francia nagykövet, a kik ugyancsak szor-
ongattak azért, hogy a porosz politika
minő helytelenül ragaszkodik az orosz po-
litikához. Ugyanaz nap délben a porosz
tartománygyűlésben körülbelül ugyanazt a
beszédet kellett végig hallgatnom, a mit a
két idegen követ mondott ellenem. De
Sándor cázar tlelmének már akkor vége
szakadt. Ő készen volt velünk szövetkezve
szembe szállani az eseményekkel és vere-
kedni. Akkor volt a frankfurti fejedelmi
gyűlés és a királynak nagy kedve lett
volna közbevágni. ha a királyt vissza nem
rettenette volna az a királyi a benső — po-
rosz és német — nehézségeket idegen
segítséggel oldja meg. (Mozgás.) Mi akkor
csendesen tartózkodtunk és a dán király
halála után minden résztvevőt más esz-
mékre terített. Pedig akkor csak annyi
kellett, hogy Gasteinből a királytól „igen“
helyett „nem“ jöjjön és a nagy háboru, a
koalitions háboru megllett volna.

Más, mint német miniszter talán op-
portunusnak találta volna, hogy bennünket
rabszerűen a nehézségik ilykép való meg-
oldására. De külföldön, nyugoti és keleti
szomszédainknak kevés tudomásuk van a
német miniszterek lelkiismeretességéről.
(Helyeslés.)

Attól a pillanattól fogva, a midőn
csapataink átlépték az Eidert, minden pilla-
nlatban el voltam készűelve más hatal-
mak beavatkozására. Már akkor belátam
hogy ha Poroszország és Ausztria egye-
sűlnék, még sem támadhatók meg oly
könnyen Európa által. A kancellárnak
eme, különösen hangsúlyozott szavait min-
den oldalról élénk tetszés követte.)

„Már az 1833. évből úgy álltak a
dolgek, hogy az egész világ arra buzdi-
tott, hogy a háboru megkezdését taná-
csoljam. En azonban nyugodtan várako-
tam, míg bennünk támadnak meg. Hisz-
szem, hogy erőlyesen cselekedtem.“

lem sétálni és minden lehető alkalomkor
parádoztott velem. Legragyogóbb öröme viz-
szadtam neki gyémántjátjt és ennek vi-
szonásául ő egy szép opál gyűrűvel aján-
dékolt meg, melyet csak nagy ellenkezé-
s után fogadtam el azon megjegyzéssel,
hogy az egyikünkre mindenesetre szeren-
ossélyeséget fog hozni. „Kelergym“ meg-
érkezett és igen fontos, lebilincselő beszéd-
tárgyat képezett barátaink körében. Még
Perceival őrnagy is nagyon élénknek mutak-
kozott e témánál. Menyaszonnyi toltottem
remek volt s midőn ama sok selyempapir
takaróból ki lett bontva egy valóságos si-
kolyt hallattott.

Nagynémém és az őrnagy osodálkoz-
sánaknka buzgó szavakban adtak kifejezést;
és ellenben nem tudtam bizonyos borzalmat
élnyomni, ha a ruhára néztem és határozot-
tan vonakodtam azt felpróbálni.

Most már nagynémém minden gondj-
tól megmenekült: nagybátyám elhalgatott
gonyolódásával és egy pár napig minden jól
ment: én egészen el voltam kábula és
semmi fájdalmat nem éreztem többé, fasúl-
tan beletörődtem sorombam — ez volt a
nyugalom a vihar előtt. Egy örökké emlé-
kezeset napon egy levelet hoztak nekem.
Egyedül voltam, midőn a szürke négyzet-
letes borítékot felnyitottam. Egy levél volt
Perceival őrnagtól. Nagyon jó irálya, gyö-
nyőrt irása volt s tehetségét teljesen kiak-
názta. A le él így szólt:

„Legdrágább barátom“ (milyen nevet-
séges, máskor mindig csak „kedves Norám“
nak szólított.) — örvendek, hogy osekely
ajándékom elfogadható. Magam tettem volna
lábaohz, ha már meg nem beszéltük volna,
hogy Norával kikocsizok. Most, miután a
terhes nap közeledt, a völégényi szokások-
ban kell magamat gyakorolnom s magamat
felvilágosítani, hogy nemsokára nos ember
leszek. Mrs. Neville argus szemekkel kezd
őrizni s tisztezt jobban exigantebb, mint
unokahuja. Szegény kis lány! Ő annyira
hódol nekem, hogy sokszor szemrehányas-
t

Az elfojtott vihar jelei dacára a há-
rom császár benső viszonya folytán bizo-
nyos megnyugvás következett, de úgy
akkor, mint most, arra voltak utalva,
hogy erőnek fokozzuk és úgy szervezzük,
hogy szükség esetén mint hős nemzet áll-
junk a küzdeletr, mely saját erejéből ké-
pes hatalmat érvényre juttatni, tekintélyét,
méltóságát és birtokát megvédelmezni. Ily
célökért nem lehet bármennyi áldozatot
sokalhunk Franciaország és Oroszország
háboru hírei a védelemre készítenek ben-
nünket. A csukák Franciaországban és
Oroszországban arra kényszerítenek, hogy
a pontyok szerepére vállalkozunk. Mi
sokkal inkább vagyunk azon helyzetben,
mint bármely más nemzet, hogy ellensé-
geinkkel szemben erőteljes eljárás érvé-
nyesítsünk. Oroszországhoz való viszo-
nyunk, 1866. évi győzelemünk által nem
zavartattak meg. Poroszország mindenkor
nagy előzékenységet tanusított Oroszorszá-
g iránt és sok oly szolgálatot tett neki,
melyért elismerést várhatott és kapott is.
Poroszország minden időben arra törek-
dött, hogy Oroszországgal jó viszonyban
legyen és a jó viszonyt vele fenntartsa,
habár Olmltznél Oroszország bennünket
cserben hagyott. Én magam is, midőn kö-
vet voltam Oroszországban, azon munkál-
kodtam, hogy viszonyunk Oroszországhoz
jó legyen és mondhatom, sikerral működ-
tem. E hagyományos barátságos viszo-
nyot azóta nagy előzettel ápoltam,
és mégis meghidegültek barátságos haj-
lamai. Ez azért mondom, hogy megért-
hető legyen, hogy miért kötöttünk Ausztria-
Magyarországgal szövetséget. Oroszorszá-
gunk kívánásait, melyekkel a legutóbbi
keleti háboru megelőzőleg hozzánk ford-
ult, visszautasítottuk. Ekkor Oroszország
Ausztria Magyarországhoz fordult, de hiá-
ba. Erre a háboru következett. Mi
örvündünk, hogy a vihar elvonult föl-
öttünk. A kongresszuson, melynek létre-
hozatala nekem csak nagy fáradsággal
sikerült, azon fáradoztam, hogy Orosz-
ország érdekében érvény szereztessék. Oro-
szország kívánásai keresztűlvitessék. Való-
ban hittem, hogy jogom van Oroszország
elismerésére, de nem idegeníthettem és
nem akartam elidegeníteni Ausztria-Ma-
gyarországot. Ha tettem volna, elszigetelve
lettlünk volna Európában, s oda jutottunk
volna, hogy föltétlenül Oroszországtól
függettünk volna. A szövetségi szerződés
kötészetének utimatotot és fenyegetést
akartak látni. Sem az egyik, sem a má-
sik. A szerződés kifejezése a szerződő
felek érdekei azonosságának; ezt kellett
a világnak megtudnia. De nemcsak ez a
szerződés, hanem az Olaszországgal kötött
szerződés is csak azonos érdekek kifeje-
zése és az azonos törekvések: a közös
veszélyeket elhárítani és a béke fontartaaa
érdekében közösen sorompóba szállani.

Ausztria-Magyarország azt az esztélyes
politikát követte 1870-ben, hogy Francia-
ország csabítgatásainak ellenállt és Német-
országgal tartott. Ausztria-Magyarország a
mi természetes szövetségünk az Orosz-
ország és Franciaország felől fenyegető
veszélyek ellen. Oroszország gyűlölségétől
azonban nem kell félni. Gyűlölségből nem
viselnek háboru, különben Franciaor-
szágnak Olaszországgal és az egész világ-
gal háboruskodnia kellene.

A szövetségi szerződés közzétételének
mivoltára támadt nézetek még nem tisztá-
ultak teljesen. Párisban — mint újabban
írják, — tekintettel a bécsi kabinet meg-
szokott mérsékletére, igen nagy benyomást
gyakorolt; úgy tekintik, mint európai
eseményt. A közzétételből azt következik,
hogy Berlinben és Bécsben tekintettel
Oroszországra, a helyzetet komolyan tart-
ják, dacára a cázar békés nyilatkozatának
s megnyugtató diplomáciai jelentések-
nek. Francia körökben úgy vélekednek,
hogy Oroszország sem Németország, sem

eszek magának, a miért érzelmeit nem
tudom viszionni. On jól tudja, hogy ez
esetben a osodálkozást szerelmenek hittem,
és azt is tudja észt. Ételem, hogy mind-
kettőt én iránt érzem. Örökké az ön. Per-
ceival H.

F. S. Mihelyt kötelességgem teljesítet-
tem, jónni fogok.“

Majd veres, majd sáppadt lettem a
egész testemben reszkettem, midőn e drága
sorokat átolvastam. A osodálkozás és sértett
büszkeség azonban nem bírtak felülkero-
nedni rajtam. Egy iv papir, mely kezeimben
feküdt megkönyelmozdításomat és szabá-
dságomat tartalmazta. Ez volt az, a mi min-
den egyéb gondolatot elnyelt és soha
fogly még nem örlit szabadságának annyira,
mint én. Több idő kellett hozzá, a mig a
dolog horderejét tisztába hoztam, de mihelyt
teljesen felgottam, rohantam úgy, a hogy
voltam, nagybátyám dolgozó szobájába, a le-
velet s borítékot kezembe tartva. Nagyné-
mém az európai postaszállítmányval volt
elfoglalva és nagybátyám fegyverfajtásokat
osztályozott, midőn a levelet az asztala tet-
m s hevesen kértem: Nagybátyám, nagy-
némém mondjátok mit tartotok e dologról?
Tévedésből Mrs. St. Ubes helyett az én
kezembe került! Nagybátyám hirtelen át-
futotta a levelet s rögtön elfutotta a mérög;
egy eldobta, minthogyha megperzselt volna.
„Hitvány, kutya, rommirekellő! nos, ha
egy leány valaha szerenesen megszabadult,
úgy bizonyára te vagy az! Hála Istennek,
Perceival Hastingstól megmenekültél; én no-
hasem állhattam ki s egy cseppet sem va-
gyok meglepetve.“ és odadobta a levelet
néjének, ki ezen dühkitörést és arckifeje-
zést figyelmesen vizsgálta. „Te mindig hit-
tedtél nek, Missus; itt van a jövendőbeli szép
vicimted! De tisztázni fogom a dolgot.“
mondtá egy sokat mondó pillantást vetve
nagynémémre. „Majd beszélni fogok vele.“

(Folytatása következik.)

Ausztria-Magyarország ellen nem akar tá-
madást intézni; az orosz fegyverkezésnek
nincs más célja, minthogy Oroszország szá-
vának a bolgár kérdésben nyomatékot
kölcsonozzon. Ha a bolgár ügy rendezése
nem sikerülne is, Párisban nem tartják
valószínűnek Bulgária megszállását. Meg-
nyugtással konstataiták, hogy a leleplezett
szövetségnek nincs támadó jellege Oro-
szország ellen. Nem kételkednek benne,
hogy a német olasz szövetség hasonló al-
apon nyugszik, csak hogy ennek élé Fran-
ciaország ellen irányul. Az okmány köz-
zététele a francia diplomáciai világban kel-
tett ugyan bizonyos mértékben aggodal-
makat, de aztán megnyugodtak abban,
hogy Franciaország támadásra nem gondol,
és másrésről ünnepélyesen kijelentet-
ték, hogy Franciaország ellen támadást
intezni nem akarnak.

Az osztrák-német szövetség — írja a
„Grasdanin“ — avután tételt közzé, hogy
német megkeresésre abba Oroszország
beleegyezett. Ennek folytatn hatása kicsi
volt. A lapok ezt a közzététel minden-
estre tuntestésnek, politikai gorombaságnak
tekintik, mely a béke megerősítésére alig
szolgálat. A „Now. Wremja“, mely szinte
nagyon nyugodt volt, a publikálást szintén
provokációnak tartja, de hozzá teszi,
hogy a béke zavartalan marad. —
Oroszország most azon az uton van, hogy
egy ellen-békeszövetséget alakít. A „Gras-
danin“ ennek ellenében kijelenti, hogy a
hadsereg ellátási szervezete és a vasutá-
lézatot képezik egyedül Oroszország szövet-
ségeit. A „Petersb. Wjedomosti“ meg-
jegyzti, hogy a publikáció és a közöny,
melyet az előidézett, azt mutatják, hogy
Berlinben milyen joggal örvendeztek Kat-
kow halála felett.

Arta névze, hogy az osztrák-magyar-
német szövetség okiratának közzététele miú
kombinációkat eredményezett Bécsben, a
„Pesti Hirlap“nak a következőket írják:
Mindon lap, mintha csak jelszót adtak
volna ki, még ma is megegyezéssel arról bi-
ztosítja a közönséget, hogy az osztrák-ma-
gyar-német szövetségi szerződés közzétételé-
nek sajtóképni és főzójia az volt, hogy a
szövetségnek a béke fenntartására irányzott
jellegg az egész világ előtt ünnepélyesen
nyilvánítsa.

Ez képcs a fölzigatott közvélemény meg-
nyugtására és a nagyon vesztélyes aggodal-
mak elhárítására; de hogy teljes világ-
osságot nyrhessünk a helyzetről, mégis
fel kell vetnünk a kérdést, vajjon ez első
sorban nyilvánított okozati ki van e merito
a nagyfontosságú közlés egész jelentősége?
Hogy ez nem áll, azt jól értesült körökben
is megőrosítik. Inkább azt jelentik, hogy e
közlemény súlypontja abban áll, hogy a két
állam éppen a jelen pillanathban tartotta
szükségének a szerződés közzétételé-
tét, Ausztria-Magyarországnak és Németor-
szágnak nem kell olyan ünnepélyesen doku-
mentáimok békeszeretüket, mely ment az
Oroszország ellen indítandó támadás szá-
ndékától.

Ezt már évek óta minden lehető alk-
lommal megtettük és nem engedhetik meg,
hogy a számdokubban kételkedjenek és hogy
bizonyítékokat követeljenek tőlük az ellenük
emelt hasonló vádak ellen.

Arrol a kérdésről van tehát szó, miért
történt meg a közzététel éppen most? A vi-
lágot nem kellett vele megismertetni, mert
hiszen lönnyelleg már ismerték volt, nem
volt titok, mennyiben szolidaritás a szövete-
ségi hatalmak? A közzétételnek minden
sulya abban van, hogy az most történt meg
és hogy olyan körülmények állottak be, me-
lyek a közzétételét szükségesé tették.

E körülmények most még nem kerül-
tek nyilvánosságra, de fel kell tételeznünk,
hogy valami történt az utóbbi napokban,
még pedig valószínűleg inkább politikai,
mint katonai téren, a mi tényköriülmény-
nek teljesen változott alakot ad. Részleges
felvilágosítást maga a szerződés is nyújt,
nevezetesen annak III. oszka, melynek ha-
tatározatában rejlik jelenleg az egész szerző-
dés jelentősége. Legelőször is az világlik
ki e pontból, hogy most már megszűnt az a
tekintet, mely eddig szükségessé tette a
szerződésnek titokban tartását. Ez a tekintet
pedig magyarázatot talál a III. oszka
2-ik kikézésében, a melyben a szerződő
hatalmak reményüket fejezik ki, hogy Oro-
szország hadi készűldéseli valósággal nem
lesznek fenyegetők.

Berlinből megerősítik azt, hogy a szer-
ződés csak az utóbbi időben közöltetett a
czárral hivatalosan. Addig nem volt oszéri-
nti tudomása róla: mert Bismarck herceg,
midőn Berlinben kihallgatáson volt az ott
átúzozó III. Sándornál, csak általában
figyelmeztette őt a szerződés következmé-
nyeire. A szerződés közzététele tehát nyilván-
nos megállapítása annak a ténynek, hogy a
két hatalom a jelen perzobben fenyegetőnek
látja Oroszország hadi készűldéselit és hogy
Oroszországot e helyzet szükségessé köv-
teleményreírl értesítették.

Tényleg a sokat emlegetett kassú fodé-
ris már bekövetkezett. A szerződés közzété-
tele és azt megelőzőleg a czárnak barátságos
értetése közös megállapodás útján történ-
a szövetségi szerződés alapján, s ez intézké-
dés horderejének nagyságára nézve nem
ámíthatjuk magunkat.

Az orosz czar a szerződés közlése által
nemsok egyszeren annak létezeséről nyert
tudomást, a mi különben már rég nem volt
titok; hanem a hatalmak egymással való
közlekedésének hagyományos szabályai szer-
int a szerződés közlése azt a felszólítást is
fogalulta magában, hogy Oroszország vessen
veget e fenyegető készűldésnek, változtassa
meg politikáját, hagyja félbe készűldését,
szóval ez határozott kívánata annak, hogy
Oroszország szerelje le a két szövetségessel-
szembe volt sereg nagy részét. Meg kell
még várnunk, minő eredménye lesz majd e
felszólításnak; de a tapasztalat eddig azt
mutatta, hogy az ilyen kerek felszólításnak
rendesen ellenkező hatása volt.

Azok a személyek, a kiknek már ré-

gebb idő óta volt alkalmuk az Ausztria-
Magyarország és Németország közt folyó
tárgyalásokba bepillantani, azt állítják
égyes határozottan, hogy a most közzét
szerződés nem az egyetlen irásban meg-
állapított szerződés, melyet a két állam
kötött. Egy oly viszony, mely a két
államnak teljes erejét kóti le, nem állapít-
hat meg kimerítően három rövid pont-
ban. Sőt inkább léteznek egy másik szerző-
dés is, melyben részletesen vannak meg-
állapítva a védelmi szövetség katonai in-
tézkedéseire, továbbá bizonyos államjogi
kérdésekre vonatkozó pontozatok; a többi
hatalmakkal szemben követendő eljárás, a
nem katonai természetű kölcsönös támoga-
tások, a békétekési alkalmával követendő
eljárás stb.

A f. hó 3 án közzét szerződés csak
ozimlania és bevezetése a nagy történelmi
szerződés okiratnak, melyet Ausztria-Ma-
gyarország és Németország kötöttek.

A katonai megállapodások egy pontja
nem ré, csak hogy helytelen alakban, is me-
reftessé vált. Ez az, a mit már táviratilag
jelentettem, hogy a német hadsereg főpa-
rancsnoka Albert szász király lesz. Ez alak-
ban nem helyes a jelentés. A hadsereg
névleges főparancsnoka az öreg Vilmos csá-
zár lesz, a mie él, mert ettől a cásztról nem
áll el; ez különben alkotmány szerint is őt
illeti meg mint osztrák. Ha meghalna, ak-
kor természetesen a trónörökös követi
betegsége dacára is. Albert szász király
azonban, mint Ausztria régi hí szövetségese
és Ferenc József uralkodónak személyes
barátja ama csapatok feletti főparancsnok-
sága nem kismolvó, a melyek Ausztria-
Magyarország és Németország részéről közös
akcióra fognak felállítani az orosz határon
Németország a hadsereghez a két keleti tar-
tományból alakított hadtestét állítja ki.

A helyzet fordulata következtében, mely
a pár nap alatt beállott, előre látható, hogy
egy Németország, mint Ausztria-Magyaror-
szág részéről a katonai védintézkedések újra
meg fognak indítani és különösen intézké-
dni fognak a Galicziában és Bukovinában
lévő csapatok mezerősítését illetőleg.

Pár nap előtt közöltém már, hogy Né-
metország felszólította Ausztria-Magyaror-
szágot, hogy különösen a lovasságot szapo-
ritsa a két határtartományban. A napokban
Stoekerauban, Bécs mellett állomásozó ulá-
nos ezred Stréha és Staniszlauba, hadkiegé-
szítési kerületébe fog indulni. Ugyan-
azon ezred ez, mely II. Sándor
czár emlékére örök időkre ezt
a nevet forja viselni. Általában szükség-
esetén az egész vidék Galoczia és Buko-
vina felé fordítgatni. Az erdélyi, szer-
biai és az okkupált területek határait bizto-
sították nélkül azal is, ha az ott lévő esz-
patok hadilétszámra emeltetnek.

Legújabb posta.

— 1892. A „Newyork Herald“ Bis-
marck hercegnek egy diplomával
folytatott beszélgetését közli. Arta a kér-
désre, hogy áve fölvilágosításokat a bi-
rodalmi gyűlésnek, így válaszolt a kan-
cellár:

„Ha békés nyilatkozatot teszek s azt
mondom, hogy a háboru ebben az eszt-
endőben nem valószínű, akkor az ellen-
zék a hadügyi költségvetés fölemelése
helyett annak csökkentését fogja követ-
telti. Ha azt mondom, hogy küszöbön a
háboru, fölzigatom Franciaországot s
Ausztria-Magyarországot is fejét vesztő
izgatottságtól. Így aztán ránk szakadna
a háboru, pedig én csak 1892-re vá-
rom.“

— Miért éppen 1892-re? — kérde a
diplomata.

— Oroszország még nem készült el
— volt a válasz — s nem készült el még
Franciaország és Ausztria-Magyarország
sem. Németországról nem mondom meg,
hogy elkészült-e vagy sem, de betelik
négy-öt esztendőbe, a mig a nagyhatal-
mak valamelyike eléri a harcászakság
legmagasabb fokát. Addig nem látom a
háboruban fenyegető valószínűségét. Bizo-
nyos vagyok benne, hogy a czár nem
óhajítja a háboru, nem kívánja Franciaor-
szág sem, én magam pedig irtózom
tőle, s azt hiszem, hogy az 1888. év euró-
pai háboru nélkül voln el feleltünk.

De a birodalmi gyűlésen azt fogom
hangsúlyozni, hogy Németországnak leg-
alább is meg kell maradnia katonai erejé-
nek mostani fokán, ha meg akarja óvni
nemzeti nagylétét. A háboru csak addig
lehet elhárítani, a mig Németország készen
áll minden esztőségre.

Az osztrák-magyar-német szövetség
és Olaszország. A „N. Fr. Presse“ jelen-
tése: Mióta a német osztrák-magyar szövet-
ségi szerződés szászorinti szövege ismeretes,
és illetékes körökben sokkal kevésbé tartó-
kodók a német-olasz szövetség tartalma te-
kintésében. Azt sejtetik, hogy a szerződés
sz osztrák-magyar-német szerződés kiegészi-
tő része s Németországra nézve nyugati
határának fedezését jelenti. A mint az osz-
trák-magyar-német szerződés éle az esetleges
orosz támadás ellen irányul, úgy a német-
olasz szerződés Franciaországnak esetleges
támadásáról intézkedik. A szerződés az egyes
szerződő feleket nem kötelezi arra, hogy há-
boru esetén teljes haderejükkel támogatják
egymást. A szerződés szarint: ha Franciaor-
szág Németországot megtámadná, Olaszor-
szág köteles a megtámadott félnek 300,000
embert küldeni támogatására, ely módon,
hogy e haderevel az Alpesek szorosait védel-
mezi meg. Ha Franciaország Olaszországot
ellen intézve támadást, s ekkor Németország

Hirdetések.

9901/87. tkv.

Arverési hirdetmény.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar királyi kincstár végrehajtónak **Stapanek Stoja** csicséri lakos végrehajtást szenvedők elleni 363 forint 39 kr. tökekövetelés s törvényes járuléka iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén lévő, Csicsér községben fekvő, a 2. sz. tjkvben A. I. 1-8 és 14. sz. alatt felvett 237 frt becsértékű két nyolczad kiállományból álló ingatlanokra az árverést 1022 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1888. évi február 28-ik napján délelőtti 10 órakor Csicsér községében tartandó árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanság becsárának 10%-át vagyis 74 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1887. szeptember hó 30. napján.

Az aradi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság

4637 szám
87

Arverési feltételek.

A m. kir. kincstár végrehajtónak **Medre Susanna** és **Drágán Mária** Bajaközsegi lakosok végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyben a kérelem következtében a végrehajtási árverés 128 frt 67 kr. töke követelés és a járuléka iránti végrehajtási ügyében és ennek 1885. évi január hó 6-ik napjától járó 6 százalékos kamatai 3 frt 50 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt 65 kr. és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. tcz. 144 §-a alapján és a 146 §-a értelmében az 1881. évi **április hó 16-ik napján d. u. 3 órakor** az aradi kir. törvényszék területén lévő Baja községben fekvő a 51 számú tjkvben A. I. 1. sor alatti beltelek háza 111 frt becsértékben felvett ingatlanságra 21 forintban ezenel megállapított kikiáltás elrendeltetett

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog

3. Arverezni szándékozók tudatnak az ingatlan becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 9-én 3333. szám a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1887. LX. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállítani, szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételár három egyenlő részben és pedig az első az árverés napján a másodikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6 százalékos kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 6-án 39415 G. M. sz. alatt kelt rendeletében előírt módon az aradi kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletben fogleszámítatni,

5. Vevő köteles az ingatlant terhelő és az árverés napját esedékes adókat és átrubázási illetékel viselni.

6. Vevő a megvett ingatlan birtokába vételi bizonyítvány alapján ház és annak haszna öt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1887. LX. tcz. intézkedése értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényszék 187 §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik

8. A tulajdon jognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kifizetett időben eleget nem tette, az általa megvett ingatlan az édesekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1887. LX. tcz. 185 §-a szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénzárak elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

Aradon, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1887. évi augusztus hó 30-án,

Zubor,
kir. tszéki bíró

Arverési hirdetmény.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság ezenel közhírré teszi, hogy Kuvin község pénztára mint végrehajtónak **Bradin Juon** végrehajtást szenvedő elleni 188 frt 17 kr. tökekövetelés és törvényes járuléka iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék (a járásbíróság) területén lévő Kuvin községben fekvő a kuvini 545. sz. tjkvben a+3 sz. alatt Takács Anna tulajdonként felvett 96 hrzi számú ház és beltelekből álló 505 frt becsértékű, ugyanott A+4 alatt szintén Takács Anna nevére felvett 465 helyrazi számú szántóból a káposztás földekben álló 2 frt 10 kr. becsértékű, végre a kuvini 650. sz. tjkvben A+2 a, Takács Anna tulajdonként felvett 87. hely számú szőlőskertből álló 278 frt. 50 krtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi február hó 25-ik napjának d. e. 10 órakor Kuvin község házában tartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 78 frt 55 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tcz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1887. évi november 5-ik napján.

Az aradi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Aradmegyei takarékpénztár. Zálogosztály.

Arverési hirdetmény.

F. évi február hó 27-én d. e. 8 órakor a fennebbi helyiségben a következő számú lejárt arany és ezüst zalogok az alapszabályok 64. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek azonnali lefizetés mellett elárvereztetni és pedig napló szám: 2966, 3214, 3214, 3253, 3337, 3397, 4220, 4254, 4646, 4853, 4912, 4914, 4939, 5055, 5056, 5103, 5149, 5150, 5253, 5278, 5281, 5406, 5429, 5551, 5568, 5674, 5716, 5837, 5863, 6015, 6080, 6209, 6215, 6379, 6473, 6526, 6533, 6556, 6561, 6562, 6597, 6661, 6681, 6721, 6729, 6748, 6757, 6784, 6864, 6873, 6878, 6959, 7046, 7077, 7273, 7370, 7372, 7377, 7447, 7467, 7515, 7569, 7659, 7662, 7663, 7673, 7721, 7750, 7780, 7785, 7815, 7834, 7841, 7855, 7876, 7877, 7907, 7908, 7833, 7945, 7971, 7973, 7974, 8024, 8037, 8062, 8110, 8119, 8137, 8149, 8153, 8161, 8165, 8242, 8252, 8253, 8265, 8284, 8376, 8472, 8493, 8510, 8535, 8545, 8597, 8598, 8610, 8626, 8685, 8690, 8699, 8737, 8765, 8766, 8775, 8808, 8810, 8811, 8826, 8843, 8845, 8847, 8865, 8918, 8920, 8933, 8958, 8985, 9050, 9056, 9068, 9077, 9107, 9149, 9154, 9163, 9199, 9200 szám mely árveréshez a venni szándékozók tisztelettel meghívattak

Kelt Aradon, 1888. február hó 4.

Az igazgatóság.

Nincs többé főfájás!

(MIGRAINE)

A közéletben gyakran hallunk panaszkodni az oly makacs betegség ellen, mint a főfájás.

Végre hosszas tapasztalat után sikerült az e bajban szenvedők örömeire felfedezni, az

EPISSON POROKAT,

amely porok használata, bármely makacs főfájás alkalmával kiszámíthatlan becsese bír. Már 2 porok bevétele után megszűnik a legnagyobb főfájás.

Kapható: P Á R T O S Á D Á M

SZENT-ISTVÁN KIRÁLYHOZ címzett gyógyszer-tárában NAGY-KIKINDAN.
Egy doboz ára (használati utasítással) 1 frt 20 kr.

Ugyanott mindennemű bel- és külhoni gyógyszer-különlegességek eredeti áron kaphatók.

A megrendelés legzélszerűbben utánvétellel történik.

!! NINCS TÖBBÉ MIGRAINE !!

gyógyszertárban Nagy-Kikindán.

Hirdetés.

200 métermázsas mezőhegyesi magból termelt Chevalier árpa vetőmag eladó.

a bánhegyesi állomáshoz szállítva métermázsáját 7 forintért.

Bővebb felvilágosítást, esetleg mintát szivesen ad

Gaal Ferencz,

kir. kincs. bérlő u. p. Kunagotán,
Csanád megye.

Dr. Fleischer Sámuel,

orvostudor, sebész és szülész.

Lakik Hunyady-utca 1. sz. l. em.

Rendel 2—4-ig délután.

9765 szám.
1887

Arverési hirdetmény.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Blau János aradi lakos végrehajtónak, **Ger-mann Lajos** galsai lakos végrehajtást szenvedő elleni 850 frt töke követelés és jár-iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén lévő Galsa községben fekvő a 332-ik sz. tjkvben A. I. 1-2 sor alatt felvett 268 frt megbecsült beltelek, ház és 123 frt megbecsült szántó földből álló ingatlanságnak alperest illető egyharmad jutalékára nézve az 1881. évi 60. tcz. 156. §-ának a) és d) pontjai értelmében egészen felvett ingatlanokra az árverést 3 1 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi február hó 24-ik napján d. e. 10 órakor

Galsa községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 39 frt 10 krt készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon 1887 szeptember 20-án.

Az aradi kir. tszék
mint tkvi hatóság